

Bruxelles, den 27.9.2023
COM(2023) 568 final

2023/0344 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 810/2009 for så vidt angår Etiopien**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 2¹, skal Kommissionen regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og mindst en gang om året fremlægge sin vurdering for Rådet.

På grundlag af disse vurderinger og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse og Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, kan Kommissionen konkludere, at det pågældende tredjelandes samarbejde ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling. Hvis det er tilfældet, skal Kommissionen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), forelægge et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på det berørte tredjelandes statsborgere. Kommissionen skal til enhver tid fortsætte sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland.

- **Situationen med hensyn til Etiopien**

I februar 2018 indgik EU en ikkebindende tilbagetagelsesordning med Etiopien ("indrejseprocedure for etiopiske statsborgeres tilbagevenden/tilbagesendelse fra Den Europæiske Unions medlemsstater"). Siden da har der hhv. den 13. maj 2019 og den 28. november 2019 været afholdt to møder i den fælles arbejdsgruppe for at overvåge gennemførelsen af ordningen. Samarbejdet om tilbagetagelse, herunder i lyset af resultatet af den årlige vurdering i henhold til visumkodeksens artikel 25a, fortsatte på lokalt plan, bl.a. under den landsdækkende undtagelsestilstand, der blev erklæret i november 2021 som følge af konflikten i det nordlige Etiopien, og som sluttede i februar 2022.

På trods af den eksisterende tilbagetagelsesordning, bestræbelserne på at intensivere samarbejdet om tilbagetagelse og ydelsen af teknisk bistand fra EU er samarbejdet med Etiopien om tilbagetagelse ikke blevet forbedret. EU har sendt flere tydelige budskaber til Etiopien om, at landet skal forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af de af dets statsborgere, som ikke har ret til at opholde sig i EU's medlemsstater, og gennemføre tilbagetagelsesordningen fuldt ud, herunder gennem hurtig identifikation af etiopiere, som ikke har ret til at opholde sig i EU, og udstedelse af nødrejseudokumenter til brug ved alle tilbagesendelser, herunder tvangsmæssige. Disse budskaber, som blev sendt på tekniske møder og bilaterale møder med medlemsstaterne samt til Etiopiens ambassadør ved EU i april 2023, og samarbejdet med Etiopiens myndigheder har ikke givet de forventede resultater og har ikke ført til en forbedring af samarbejdet.

Samarbejdet med Etiopien om tilbagetagelse af etiopiske statsborgere, som opholder sig ulovligt på EU-medlemsstaternes område, er fortsat utilstrækkeligt, således som det fremgår af den lave tilbagesendelsesprocent (antallet af afgørelser om tilbagesendelse, der gennemføres, sammenholdt med antallet af afgørelser om tilbagesendelse, der træffes), som var 10 % i 2021 og 2022, og af den generelt faldende dokumentudstedelsesprocent (antallet af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

rejsedokumenter, der udstedes af tredjelande, sammenholdt med antallet af anmodninger om tilbagetagelse, der indgives af medlemsstaterne). Medlemsstaterne står over for vedvarende udfordringer med at etablere en meningsfuld dialog og et meningsfuldt samarbejde med Etiopien om tilbagetagelse, især hvad angår tvangsmæssige tilbagesendelser.

Inden for rammerne af de løbende vurderinger, der foretages af Kommissionen på grundlag af data og oplysninger fra medlemsstaterne, drøftelser i relevante arbejdsgrupper i Rådet og i ekspertgrupper og EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, rapporterede medlemsstaterne om adskillige problemer, der hæmmer de forskellige faser i tilbagetagelsesprocessen, herunder identifikation af etiopiske statsborgere, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. De etiopiske myndigheders manglende besvarelse af medlemsstaternes anmodninger om identifikation gør det i praksis umuligt at tilbagesende personer uden dokumenter. Udstedelsen af rejsedokumenter til personer, hvis etiopiske statsborgerskab er blevet bekræftet, f.eks. gennem identifikationsmissioner i de seneste år, er fortsat problematisk. I 2022 fandt der et meget begrænset antal tilbagesendelser sted og ingen tilbagesendelser med charterfly.

På baggrund af ovenstående, den manglende forbedring af situationen på trods af de skridt, Kommissionen løbende har taget indtil nu for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse, og i betragtning af EU's overordnede forbindelser til Etiopien vurderes det, at Etiopiens samarbejde med EU om tilbagetagelse er utilstrækkeligt, og at der er behov for yderligere handling.

- **Unionens overordnede forbindelser med Etiopien**

Etiopien er et centralt land for stabiliteten på Afrikas Horn. Det har den næststørste befolkning i Afrika (110 millioner indbyggere) og huser næsten 900 000 flygtninge fra regionen. Der har siden november 2020 været en intern konflikt i Etiopien, som førte til undertegnelsen af en aftale om permanent ophør af kamphandlinger i Etiopien. Situationen er fortsat skrøbelig, og de interne spændinger fortsætter. Der holdes øje med retsopgør og rehabiliteringsprocessen. Normaliseringen af forbindelserne med Etiopien og genoptagelsen af en meningsfuld politisk dialog med myndighederne er i gang. Under den kritiske fase af konflikten i Sudan ydede de etiopiske myndigheder betydelig bistand med udstedelse af visa og faciliteter ved grænsen under evakueringen af EU-statsborgere fra Sudan.

Landet har told- og kvotefri adgang til det europæiske marked i henhold til "alt undtagen våben"-ordningen.

Etiopien er medlem af Den Mellemsstatslige Organisation for Udvikling og af Styringskomitéen for Khartoumprocessen. Etiopien er part i Cotonouaftalen. Etiopien har været en vigtig partner for Den Europæiske Union med et mangeårigt partnerskab, der går mere end 40 år tilbage. I 2016 undertegnede EU og Etiopien en aftale om strategisk samarbejde, som forpligtede begge parter til tæt samarbejde på områder, der strækker sig fra regional fred og sikkerhed til handel og investeringer, og som omfatter migration og tvangsfordrivelse. EU foreslår at bistå Etiopien gennem NDICI — et globalt Europa med et nationalt flerårigt vejledende program for perioden 2024-2027 (forventes vedtaget i slutningen af september). Det vil omfatte tre prioriterede områder: den grønne pagt, menneskelig udvikling (herunder migration og tvangsfordrivelse) og god regeringsførelse/fredsopbygning.

- **Visumforanstaltningerne**

Foranstaltningernes omfang

Ved Rådets gennemførelsesafgørelse skal anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på etiopiske statsborgere midlertidigt suspenderes. Suspensionen bør imidlertid ikke finde anvendelse på etiopiske familiemedlemmer til (mobile) EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF², og etiopiske familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og det berørte tredjeland på den anden side.

Visumforanstaltningernes indhold

Etiopiens utilstrækkelige samarbejde om tilbagetagelse gør det berettiget midlertidigt at suspendere alle de artikler, der er omhandlet i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1, (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

Anvendelsesperiode for visumforanstaltningerne

Visumkodeksen fastsætter, at visumforanstaltningerne skal anvendes midlertidigt, men der er ingen forpligtelse til at angive en specifik anvendelsesperiode for disse foranstaltninger i gennemførelsesafgørelsen. I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 6, skal Kommissionen imidlertid løbende vurdere fremskridtene i samarbejdet om tilbagetagelse på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i visumkodeksens artikel 25a, stk. 2, herunder med hensyn til den bistand, der ydes til identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Kommissionen skal aflægge rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af det berørte tredjelands samarbejde om tilbagetagelse, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om ophævelse eller ændring af gennemførelsesafgørelsen. Hvis visumforanstaltningerne i henhold til gennemførelsesafgørelsen derimod har vist sig at være ineffektive, skal det overvejes at indlede anden fase af mekanismen, jf. visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra b).

I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 7, skal Kommissionen senest seks måneder efter gennemførelsesafgørelsens ikrafttræden aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjelands samarbejde om tilbagetagelse.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med visumkodeksen, som fastsætter harmoniserede regler for den fælles visumpolitik vedrørende procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. Den nye pagt om migration og asyl indeholder bestemmelser om udvikling og uddybelse af skræddersyede, omfattende og afbalancerede partnerskaber med henblik på fremme af samarbejde om alle relevante aspekter:

- beskyttelse af dem, der har behov for det, og støtte til værtslande og -samfund
- skabelse af økonomiske muligheder og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse
- støtte til partnere med henblik på at styrke migrationsstyringen og -forvaltningen
- fremme af samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse
- udvikling af lovlige adgangsveje til Europa.

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i denne politik. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenenes side har Det Europæiske Råd opfordret EU til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde, handel eller visa³.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 25a, stk. 5, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger, der har til formål at forbedre Etiopiens samarbejde om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Disse foranstaltninger påvirker ikke ansøgenes mulighed for at ansøge om og få udstedt visum som sådan, men omfatter visse aspekter af proceduren for udstedelse af visum. Desuden er visse kategorier af personer udelukket fra denne afgørelses anvendelsesområde.

³ EUCO 22/21 (17).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interessenter**

Ikke relevant.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger påvirker ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visum og respekterer ansøgenes grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I *artikel 1* defineres anvendelsesområdet for den foreslåede gennemførelsesafgørelse.

I henhold til stk. 1 og 2 finder forslaget kun anvendelse på de etiopiske statsborgere, som er visumpligtige, og ikke på dem, der er fritaget på grundlag af artikel 4 eller 6 i forordning (EU) 2018/1806.

I henhold til stk. 3 er visumansøgere, som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, undtaget fra den foreslåede afgørelses anvendelsesområde.

I stk. 4 præciseres det, at den foreslåede afgørelse ikke berører medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser.

I *artikel 2* fastsættes det, at anvendelsen af følgende bestemmelser i visumkodeksen skal suspenderes midlertidigt for etiopiske statsborgere, som er omfattet af den foreslåede afgørelse:

- Medlemsstaternes mulighed for at fravige kravet om at fremlægge fuldstændig dokumentation. Det betyder, at der sammen med alle ansøgninger og for alle ansøgere skal fremlægges fuldstændig dokumentation, der beviser, at indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksen er opfyldt.
- Medlemsstaternes mulighed for at fritage indehavere af diplomatpas og tjenestepas for visumgebyret. Denne kategori af ansøgere skal betale standardvisumgebyret på 80 EUR.
- Standardfristen på 15 dage for at træffe afgørelse om en ansøgning. Det betyder, at medlemsstaterne har 45 dage til at træffe afgørelse om ansøgninger.
- Reglerne for udstedelse af visum til flere indrejser. Det betyder, at der i princippet kun udstedes visa til én indrejse.

Artikel 3 indeholder listen over adressater for den foreslåede afgørelse, dvs. de relevante medlemsstater.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Etiopien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁴, særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samarbejdet med Etiopien om tilbagetagelse er blevet vurderet som utilstrækkeligt, jf. artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009. Der er behov for betydelige forbedringer i alle faser af samarbejdet om tilbagetagelse, herunder for at sikre, at Etiopien samarbejder effektivt, rettidigt og på forudsigelig vis om identifikation og udstedelse af rejsedokumenter med alle medlemsstater.
- (2) Der er vedvarende udfordringer i forbindelse med identifikationen af etiopiske statsborgere, som opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, fordi de etiopiske myndigheder ikke besvarer tilbagetagelsesansøgningerne, og det er svært at få udstedt nødrejsedokumenter, selv når de pågældende personers nationalitet tidligere er blevet bekræftet, og i forbindelse med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer ved frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse med rute- og charterfly.
- (3) I betragtning af de forskellige skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre samarbejdet, og Unionens overordnede forbindelser med Etiopien er Etiopiens samarbejde med Unionen om tilbagetagelsesspørgsmål ikke tilstrækkeligt, og der er derfor behov for handling.
- (4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for de etiopiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806⁵. Formålet er at tilskynde Etiopien til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelsesspørgsmål.
- (5) De bestemmelser, der suspenderes midlertidigt, bør være de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009: suspension af

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (kodifikation) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1, som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger, suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

- (6) Denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁶, som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer, uanset deres nationalitet, når de ledsager eller slutter sig til en unionsborger. Denne afgørelse bør således ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller på familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse bør ikke berøre medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder som værtslande for internationale mellemstatslige organisationer eller for internationale konferencer indkaldt af De Forenede Nationer eller andre internationale mellemstatslige organisationer, der har sæde i medlemsstaterne. Den midlertidige suspension bør derfor ikke finde anvendelse på etiopiske statsborgere, der ansøger om visum, for så vidt det er nødvendigt for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser som værtslande for sådanne organisationer eller konferencer.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (9) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁷; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (10) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁸, der

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁷ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁸ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁹.

- (11) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁰, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹¹.
- (12) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹², der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹³.
- (13) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på etiopiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EU) 2018/1806.
2. Afgørelsen finder ikke anvendelse på etiopiske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i forordning (EU) 2018/1806.
3. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på etiopiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger,

⁹ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

¹⁰ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹² EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.

4. Denne afgørelse berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.
- (a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
 - (b) som værtsland for en international konference indkaldt af De Forenede Nationer eller i deres regi eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, der har sæde i en medlemsstat
 - (c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter
 - (d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 indgået mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien som senest ændret.

Artikel 2

Midlertidig suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt:

- a) artikel 14, stk. 6
- b) artikel 16, stk. 5, litra b)
- c) artikel 23, stk. 1
- d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*